

02004950506950008

6025

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 495

5 Ιουνίου 1995

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

- Επιβολή προστίμων στις Εταιρείες Μοτοροίλ (ΕΛΛΑΣ)
ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΑΕ» Πετρόλα Ελλάς
ΑΕΒΕ, Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου Α.Ε., ΜΟ-
ΜΠΙΛ ΟΙΛ ΕΛΛΑΣ ΑΕ - Εταιρεία Πετρελαίων. 1
- Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Α.Ε. «ΕΨΙΛΟΝ
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙ-
ΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΑΝΩ-
ΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Α.Ε.» 2
- Επιβολή προστίμου στην ΗΡΑΚΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΠΡΑ-
ΚΤΟΡΕΥΣΕΙΣ Ε.Π.Ε 3

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

(Αριθ. Απόφ. 259/13)

- Επιβολή προστίμων στις Εταιρείες Μοτοροίλ (ΕΛΛΑΣ)
ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΑΕ» Πετρόλα Ελλάς ΑΕΒΕ,
Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου Α.Ε., ΜΟΜΠΙΛ ΟΙΛ
ΕΛΛΑΣ ΑΕ - Εταιρεία Πετρελαίων.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποτελούμενη από τους: 1) Γεώργιο Σκουλούδη, Πρόεδρο 2) Παναγιώτη Αθανάσο-
γλου, τακτικό μέλος, 3) Κωνσταντίνο Ηλιόπουλο, τακτικό
μέλος 4) Κωνσταντίνο Καρυώτη αναπληρωματικό μέλος
και 5) Σωτήριο Παπαμιχαήλ, αναπληρωματικό μέλος και τη
γραμματέα Σταυρούλα Χατζή, συνήλθε σε συνεδρίαση την
16η Νοεμβρίου 1994 ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.00 στην
υπ' αριθμ. 612 αίθουσα του επί της Πλατείας Κάνιγγος με-
γάρου του Υπουργείου Εμπορίου, προκειμένου να απο-
φανθεί επί αυτεπάγγελτης έρευνας της Διεύθυνσης
Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού του Υπουργείου
Εμπορίου, όπως αυτή διατυπώνεται στο υπ' αριθμ. πρωτ.
941/93/31.1.1994 προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού έγ-
γραφό της, η οποία είχε σαν αντικείμενο την εξέταση των
παραγόντων που διαμόρφωσαν το ύψος των τιμών των
διαφόρων τύπων βενζίνης και του πετρελαίου κίνησης και
θέρμανσης κατά το χρονικό διάστημα από 5ης Μαρτίου

1992 έως 31ης Δεκεμβρίου 1992 και περιέλαβε τις επι-
χειρήσεις διύλισης πετρελαίου και εμπορίας πετρελαιοει-
δών.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν ο εκτελών καθήκοντα
Γενικού Εισηγητή, Δ/ντης της Διευθύνσεως Έρευνας
Αγορών και Ανταγωνισμού, Ελευθέριος Θωμόπουλος βοη-
θούμενος από τους υπαλλήλους της άνω Υπηρεσίας Ειρή-
νης Δάνη και Παναγιώτου Δεληήμπαση, από δε τις περιλή-
φθεισες στην έρευνα επιχειρήσεις, οι:

1. «Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου» Α.Ε. δια των πλη-
ρεξουσίων δικηγόρων Δημοσθένη Κόναρη και Στέλλιου
Μιχαλόπουλου.

2. «ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ (ΕΛΛΑΣ) ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Α.Ε.» δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Ιωάννας Βουτσινά
και Γεωργίου Σαρρή.

3. «ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ» δια του πληρεξουσίου δι-
κηγόρου Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου.

4. ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ δια του πληρε-
ξουσίου δικηγόρου Γεωργίου Σαρρή.

5. «BP GREECE LTD» δια του πληρεξουσίου δικηγόρου
Αθανασίου Μπάκα.

6. «DRACOIL Ανώνυμος Ελληνική Εταιρεία πετρελαίων
δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Βασιλικής Λινάρδου.

7. «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΥΣΙΜΑ - ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΒΕΕ» δια
του πληρεξουσίου δικηγόρου Ηλία Μπέρη.

8. «ΕΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΑ ΜΑΚΕ-
ΔΟΝΙΑΣ ΑΒΕΕ» δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ηλία
Μπέρη.

9. «ΕΛΙΝΟΙΛ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΑΕ»
δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Ιωάννη Γαλενιανού.

10. «ΜΑΝΙΔΟΙΛ JETOIL ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙ-
ΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ Α.Ε. δια του πληρεξουσίου δικη-
γόρου Κωνσταντίνου Παναγοπούλου.

11. ΜΟΜΠΙΛ ΟΙΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. Εταιρεία Πετρελαίων»
δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Ιωάννου Αποστολίδη και
Αντωνίου Αντωνοπούλου.

12. «Ανώνυμος Εταιρεία Εμπορίας Πετρελαίων Πετρε-
λαιοειδών και ειδών Αυτοκινήτων» και το διακριτικό τίτλο
«SOSCO ΑΕ» δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Ελένης
Καραβασίλη.

13. «ΤΕΞΑΚΟ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕ-
ΤΡΕΛΑΙΩΝ» δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Κωνσταντί-
νου Σαράντη.

14. «TOTAL HELLAS Α.Ε.» δια του πληρεξουσίου δικη-

γόρου Χαλαράμπους Σαμαρά.

15. SHELL Co (Hellas) Ltd, δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Σπύρου Φιλιώτη.

16. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΫΛΙΣΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Γεωργίου Ηλιοπούλου.

Ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον Γενικό Εισηγητή ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του όπως αυτή διατυπώνεται στο υπ' αριθμ. πρωτ. 941/93/31.1.1994 προς την Επιτροπή έγγραφο της Δ/σης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού και επρότεινε:

α) Την επιβολή προστίμου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 25 του Ν. 703/1977 εις βάρος ωρισμένων εκ των ανωτέρω επιχειρήσεων οι οποίες είτε παρέλειψαν να αποστείλουν προς τη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού τα ζητηθέντα από αυτή στοιχεία για τη διεξαγωγή της έρευνας είτε έστειλαν στοιχεία ελλιπή.

β) Να ανακληθεί η υπ' αριθμ. Κ6/18/1988 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ' αριθμ. 56/1988 γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού που αφορά τις συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας μεταξύ πρατηριούχων και εταιρειών πετρελαιοειδών.

γ) Να επιβληθεί πρόστιμο στις Εταιρείες διύλισης πετρελαίου και στις Εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 του Ν. 703/77, για τη μη γνωστοποίηση των μεταξύ τους συμβάσεων προμήθειας, χωρίς όμως να στερηθούν και του δικαιώματος να ζητήσουν την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 703/77 και

δ) Να επιβληθεί πρόστιμο στις Εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 2 και 2 παρ. 1 του Ν. 703/77.

Ακολούθως ο Γενικός Εισηγητής και οι βοηθούντες αυτόν ως άνω υπάλληλοι της Δ/σης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού απήντησαν στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν από τον Πρόεδρο και τα μέλη της Επιτροπής και από τους εκπροσώπους των παρισταμένων επιχειρήσεων. Στη συνέχεια δε δόθηκε ο λόγος στους εκπροσώπους των επιχειρήσεων οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους προς απόκρουση των προτάσεων της εισήγησης, χορηγήθηκε δε προς αυτούς προθεσμία μέχρι την 9ης Δεκεμβρίου 1995 για την υποβολή εγγράφων υπομνημάτων επί των ισχυρισμών των και την προσκόμιση των, κατά την κρίση τους αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, μετά από διασκέψεις των μελών της, που πραγματοποιήθηκαν κατά τις 11.1.1995, 8.2.1995, 10.2.1995 και 28.2.1995, αφού έλαβε γνώση όλων των στοιχείων του φακέλλου περιλαμβανομένων των τηρηθέντων πρακτικών κατά την ενώπιόν της συζήτηση της υπόθεσης, της εισήγησης της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού όπως αυτή διατυπώνεται, στο υπ' αριθμ. πρωτ. 941/93/31.1.1994 έγγραφό της μετά του υπ' αριθμ. πρωτ. Α1-14/30.12.1994 συμπληρωματικού υπομνημάτων της, των υποβληθέντων προς αυτήν υπομνημάτων των επιχειρήσεων μετά των προσαχθέντων αποδεικτικών εγγράφων, αξιολόγησε δε τα πραγματικά περιστατικά και τις συνθήκες υπό τις οποίες διαμορφώθηκαν οι τιμές των περιληφθέντων στην έρευνα προϊόντων πετρελαίου σε συνάρτηση και με το ειδικό νομοθετικό πλαίσιο που ρύθμιζε το καθεστώς της αγοράς των πετρελαιοειδών κατά τον κρίσιμο χρόνο (5.3.1992 - 31.12.1992), αποφασίζει επί των προτάσεων της εισήγη-

σης εξεταζομένων κατωτέρω κατά την σειρά της σοβαρότητας των θιγομένων θεμάτων ως ακολούθως:

1. Πρόταση για την επιβολή προστίμου στις Εταιρείες πετρελαιοειδών για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 1 και του άρθρου 2 του Ν. 703/1977.

Για τη θεμελίωση παράβασης της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 703/1977 θα πρέπει να αποδειχθεί η μεταξύ των ελεγχόμενων εταιρειών πετρελαιοειδών ύπαρξη συμφωνιών ή μη άσκηση εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες να έχουν σαν αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού. Για τη θεμελίωση δε παράβασης της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 703/1977 θα πρέπει να αποδειχθεί η εκ μέρους μιας ή περισσοτέρων από τις ελεγχόμενες Εταιρείες κατοχή δεσπόζουσας θέσης επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας και η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης αυτής.

Η Επιτροπή, εκ των τεθέντων υπόψη της στοιχείων, κρίνει ότι στην ελεγχθείσα χρονική περίοδο από 5ης Μαρτίου έως 31 Δεκεμβρίου 1992, δηλαδή κατά την αμέσως μετά την θέση σε ισχύ του Ν. 2008/1992 με τον οποίο επήλθε η απελευθέρωση της αγοράς πετρελαιοειδών, η πρακτική των Εταιρειών εμπορίας πετρελαιοειδών, τόσο σε ότι αφορά τον τρόπο εφοδιασμού και τη μορφή συνεργασίας με τα πρατήρια υγρών καυσίμων με εξαίρεση τον τρόπο διαμόρφωσης των τιμών της χονδρικής προς αυτά πώλησης των προϊόντων, όσο και σε ότι αφορά την μεταξύ τους κατανομή των αγορών, δεν εμφανίζει ουσιαστική διαφοροποίηση από την πρακτική που εφαρμοζόταν πριν από τη θέση σε ισχύ του Ν. 2008/92.

Η συνέχιση δε της ίδιας περίπου πρακτικής πρέπει να θεωρηθεί σαν αναμενόμενη διότι η δια του Ν. 2008/92 επελθούσα μερική τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την αγορά των καυσίμων στη χώρα μας επί δεκαετίες, δεν ήταν δυνατό να επιφέρει και την αυτόματη μεταβολή των δομών της αγοράς αυτής. Από την άποψη δε αυτή η ελεγχθείσα χρονική περίοδος ήταν κατά την κρίση της Επιτροπής, μία μεταβατική περίοδος και κατά τούτο εντελώς απρόσφορη για την άσκηση ελέγχου σε ότι αφορά την ορθή εφαρμογή των κανόνων του ελεύθερου ανταγωνισμού όπως αυτοί έχουν θεσμοθετηθεί στη χώρα μας με τις διατάξεις του Ν. 703/1977. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι κατά το πρώτο πεντάμηνο (1/3- 31.7.1992) της ανωτέρω δεκάμηνης χρονικής περιόδου δεν υπήρξε καν ουσιαστική απελευθέρωση εφόσον οι τιμές πώλησης στον καταναλωτή για όλους τους τύπους βενζινών αυτοκινήτων και πετρελαίου ντήζελ καθορίζονταν με διοικητικές αποφάσεις των αρμοδίων Κρατικών Αρχών (καθεστώς διατίμησης), πράγμα που ασφαλώς επηρέαζε περιοριστικά και τη διαμόρφωση των τιμών χονδρικής πώλησης από τις Εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών προς τα πρατήρια. Κατά την ίδια δε χρονική περίοδο (από 8.8.1992) επήλθε απότομα και μία σημαντική αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, στοιχείο που επέδρασε αρνητικά στην ανάπτυξη και εμπέδωση του κατάλληλου ψυχολογικού κλίματος για την ταχύτερη δυνατή αποδοχή και αφομοίωση των κανόνων ενός συστήματος ελεύθερου ανταγωνισμού που ήταν εντελώς νέο στη συγκεκριμένη αγορά.

Είναι γεγονός ότι κατά την ελεγχθείσα χρονική περίοδο και ειδικότερα κατά το τμήμα μετά την 1.8.1992 εμφανίστηκε μια βελτίωση των κερδών των ελεγχθεισών επιχειρήσεων η οποία επιτεύχθηκε κυρίως μέσω της δυνατότη-

τας που τους παρασχέθηκε για την γνώκτηση ορισμένων στοιχείων του κόστους τους, πράγμα που υπό το προηγούμενο καθεστώς του αυστηρού αγορανομικού ελέγχου δεν ήταν δυνατό να επιτευχθεί. Το στοιχείο όμως αυτό, μόνο του, δεν αρκεί για τη θεμελίωση του ισχυρισμού, πολύ δε ολιγότερο για την απόδειξη της ύπαρξης απαγορευμένης, κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 703/77 συμφωνίας ή την άσκηση εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ των ελεγχθεισών επιχειρήσεων. Άλλωστε σε μία αγορά που δραστηριοποιούνται μεν αρκετές επιχειρήσεις, με έκδηλα τα στοιχεία του μεταξύ τους ανταγωνισμού, δεν είναι καινοφανές και το φαινόμενο της άσκησης, σε δεδομένη χρονική περίοδο, μιας παράλληλης πρακτικής η οποία όταν δεν είναι αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ τους, δεν βρίσκεται κατ' ανάγκη, σε αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 703/1992, ιδιαίτερα όταν η χρονική αυτή περίοδος, έχει μεταβατικό χαρακτήρα. Ούτε επίσης οι παραστάσεις του συνδικαλιστικού οργάνου εκπροσώπησης ενός κλάδου επιχειρήσεων προς την αρμόδια Κρατική Αρχή για την προώθηση θεμάτων που αφορούν τον κλάδο, όπως η αναφερόμενη στην εισήγηση της Δ/σης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού από 17.11.1992 επιστολή του Συνδέσμου των Εταιρειών προς τον Υπουργό Εμπορίου, αποτελεί απόδειξη για την ύπαρξη συμφωνιών που παραβιάζουν το γράμμα και το πνεύμα της άνω διάταξης.

Τέλος η επιτροπή δεν διαπίστωσε παράβαση της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 2 του Ν. 703/77. Καμμία από τις ελεγχθείσες Εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυτοτελώς κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά για να ερευνηθεί περαιτέρω η τυχόν καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης της αυτής.

Η υποστηριζόμενη από την διενεργήσασα τον έλεγχο Υπηρεσία άποψη ότι όλες οι επιχειρήσεις που ανήκουν στον κλάδο εμπορίας πετρελαιοειδών πρέπει να θεωρηθούν ότι κατέχουν από κοινού συλλογική δεσπόζουσα θέση λόγω της δομής της αγοράς και των δυσκολιών προς το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο δημιουργεί για την είσοδο και νέων επιχειρήσεων στον κλάδο, είναι ακραία.

Εν πάσει δε περιπτώσει, και αν ακόμη γίνει δεκτή η άποψη περί κατοχής συλλογικής δεσπόζουσας θέσης, η υπό τις εκτεθείσες ανωτέρω συνθήκες αναπτυχθείσα συμπεριφορά των εταιρειών αυτών κατά τον κρίσιμο χρόνο, σε ότι αφορά τις σχέσεις τους με τους πρατηριούχους, δεν εμφανίζει στοιχεία καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης.

Με τα δεδομένα αυτά η Επιτροπή απορρίπτει την ανωτέρω πρόταση της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού.

2. Πρόταση για την επιβολή προστίμου στις Εταιρείες διύλισης πετρελαίου και στις Εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 του Ν. 703/77, για τη μη γνωστοποίηση των μεταξύ τους συμβάσεων προμήθειας, χωρίς όμως την παράλληλη στέρηση και του δικαιώματός τους να ζητήσουν την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 703/77.

Το άρθρο 21 του Ν. 703/77 ορίζει ότι οι συμφωνίες, αποφάσεις, και περιπτώσεις εναρμονισμένης πρακτικής που προβλέπονται από την διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ίδιου νόμου πρέπει να γνωστοποιούνται στην Υπηρεσία Προστασίας Ανταγωνισμού εντός προθεσμίας τριάντα ημερών από τη σύναψη, λήψη ή τέλεσή τους. Η παρά-

λειψη της γνωστοποίησης συνεπάγεται σωρευτικά α) την οριστική αδυναμία εφαρμογή του άρθρου 1 παρ. 3 από τις επιχειρήσεις που παρέλειψαν τη γνωστοποίηση και β) την επιβολή εις βάρος τους προστίμου από 5.000.000 μέχρι 30.000.000 δραχμές.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 21 του Ν. 703/77 είναι να υπάρχει συμφωνία που εμπίπτει στην έννοια της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 1 του ίδιου νόμου δηλαδή συμφωνία απαγορευμένη.

Κατά την κρίση της Επιτροπής οι ανωτέρω συμβάσεις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του Ν. 1571/1985 «Ρύθμιση θεμάτων πετρελαϊκής πολιτικής και εμπορίας πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 2008/1992 εντάσσονται στο σύστημα της πετρελαϊκής πολιτικής της χώρας που εκτός των άλλων έχει σαν στόχο την εξασφάλιση επάρκειας καυσίμων και τον ομαλό εφοδιασμό της αγοράς.

Η σύναψη των συμβάσεων αυτών μεταξύ των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών και των εταιριών διύλισης πετρελαίου της εκλογής τους, αδιακρίτως του αν ανήκουν στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα της Οικονομίας, αποσκοπούν κυρίως στην εξασφάλιση αποθηκευτικών χώρων για την τήρηση αποθεμάτων ασφαλείας 90 ημερών που επιβάλλεται από τον άνω νόμο σαν υποχρέωση των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών, όταν οι ίδιες δεν διαθέτουν τους αναγκαίους αποθηκευτικούς χώρους. Η ύπαρξη των συμβάσεων αυτών δεν παρακωλύει, περιορίζει ή νοθεύει τον ανταγωνισμό. Αντίθετα θα μπορούσε βάσιμα να υποστηριχθεί και η άποψη ότι οι συμβάσεις αυτές δημιουργούν προϋποθέσεις ενίσχυσης του ανταγωνισμού με την παροχή δυνατότητας και σε επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν επαρκείς αποθηκευτικούς χώρους να δραστηριοποιηθούν στο χώρο της εμπορίας πετρελαιοειδών.

Περαιτέρω, η άνω πρόταση της Υπηρεσίας κατά το δεύτερο σκέλος της όπου, παρά το γεγονός ότι θεωρεί τις συμβάσεις αυτές ως εμπίπτουσες στην έννοια της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 1 και εκ του λόγου τούτου απαγορευμένες, τιμωρητές δε κατά το άρθρο 21 τις επιχειρήσεις που παρέλειψαν τη γνωστοποίησή τους, ζητά παράλληλα την μη αποστέρησή τους από του δικαιώματος να ζητήσουν την εξαίρεσή τους σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 3 δεν είναι σύνομη.

Κατά την σαφή διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 21, η παράλειψη της γνωστοποίησης όταν συντρέχει υποχρέωση προς τούτο, συνεπάγεται σωρευτικά πλην της επιβολής του οριζόμενου από αυτήν προστίμου και την οριστική αδυναμία εφαρμογής του άρθρου 1 παρ. 3.

Ενόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή απορρίπτει και την πρόταση αυτή της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού.

3. Πρόταση για την ανάκληση της υπ' αριθ. Κ6/18/1988 απόφασης του Υπουργού Εμπορίου με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ' αριθ. 56/1988 γνωμοδότηση της Επιτροπής.

Η επικυρωθείσα με την υπ' αριθ. Κ6/18/1988 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, της οποίας ζητείται η ανάκληση, υπ' αριθ. 56/1988 γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αφορά συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας υγρών καυσίμων και λιπαντικών μεταξύ Εταιρειών πετρελαιοειδών και πρατηριούχων οι οποίες, στον τομέα της προμήθειας υγρών καυσίμων, που αφορά την κρινόμενη

υπόθεση κρίθηκαν σύμφωνες και σύμφωνα προς τους Κανονισμούς 67/1967 και 1984/1983, ενόψει και των παρεχομένων από την προμηθεύτρια εταιρία προς τον πρατηριούχο οικονομικών ή χρηματοδοτικών πλεονεκτημάτων, κατά τα λεπτομερώς στην ανωτέρω γνωμοδότηση αναφερόμενα.

Η δυνατότητα ανάκλησης ή τροποποίησης αποφάσεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού, (περιλαμβανομένων πλέον και των αποφάσεων του Υπουργού Εμπορίου μετά την κατά το άρθρ. 5 του Ν. 1934/91 μετάθεση των αρμοδιοτήτων του στην Επιτροπή περί μη ύπαρξης παράβασης των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 και 2 του Ν. 703/77, προβλέπεται μεν από το άρθρο 13 του νόμου αυτού συναρτάται όμως με την υποβολή προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού στοιχείων που δεν είχαν τεθεί υπόψη της, κατά την έκδοσή των, απόφασης ή προέκυψαν εκ των υστέρων και από τα οποία να αποδεικνύεται η παράβαση.

Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση όπως προκύπτει από το σκεπτικό της εισήγησης της Υπηρεσίας προς την Επιτροπή, ως λόγος για την ανάκληση της άνω απόφασης του Υπουργού Εμπορίου, αναφέρεται η εκτίμησή της περί σφάλματος της γνωμοδότησης της Επιτροπής ως προς την ερμηνεία του κανονισμού της Ε.Κ. 1984/1983. Ο ισχυρισμός όμως αυτός αποτελεί στην ουσία κριτική της γνωμοδότησης της Επιτροπής που ασφαλώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υποκαθιστά την προβλεπόμενη από το Νόμο υποβολή στοιχείων που δεν είχαν τεθεί υπόψη της Επιτροπής κατά την έκδοση της γνωμοδότησης ή που προέκυψαν εκ των υστέρων. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η ανωτέρω απόφαση αχθείσα ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων κρίθηκε ως σύμφωνη με σειρά αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και με μία τουλάχιστον, γνωστή στην Επιτροπή, απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (υπ' αριθ. 972/1994) η οποία διαφοροποιήθηκε ως προς τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου μόνο ως προς ένα σημείο σχετικό με την υποχρέωση των πρατηριούχων να παραγγέλουν υπερβολικές ποσότητες ορυκτελαίων, σημείο που δεν αφορά την κρίσιμη υπόθεση.

Ενόψει τούτων, η Επιτροπή απορρίπτει και την πρόταση της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού.

4. Πρόταση για την επιβολή προστίμου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 25 του Ν. 703/77, σε βάρος των επιχειρήσεων, οι οποίες παρέλειψαν να αποστείλουν προς στη Δ/νση Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού τα αιτηθέντα από αυτήν στοιχεία ή απέστειλαν στοιχεία ελλιπή.

Η διάταξη του άρθρου 25 του Ν. 703/77 παρέχει το δικαίωμα στην ανωτέρω Δ/νση του Υπουργείου Εμπορίου να ζητά πληροφορίες σχετικές με την, κατά τον ανωτέρω νόμο, άσκηση των αρμοδιοτήτων της, απευθύνουσα έγγραφα προς επιχειρήσεις, ενώσεις επιχειρήσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ακόμα και προς δημόσιες ή άλλες αρχές. Οι παραλήπτες των εγγράφων υποχρεούνται στην άμεση, πλήρη και ακριβή παροχή των αιτουμένων πληροφοριών. Σε περίπτωση δε άρνησης, δυστροπίας ή καθυστέρησης παροχής των αιτουμένων πληροφοριών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού επιβάλλει πρόστιμο για κάθε παράβαση μέχρι δρχ. 500.000.

Κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία προέκυψε, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι όλες οι υπαχθείσες στον έλεγχο επιχειρήσεις υπήρξαν αποδέκτριες εγγράφων της άνω Υπηρεσίας με τα οποία ζητήθηκαν τα κατά την κρίση της αναγκαία στοιχεία για τη διεξαγωγή της έρευνας. Κα-

νένας από τους παραστάτες εκπροσώπους των επιχειρήσεων δεν αμφισβήτησε τη λήψη εγγράφων αυτών.

Προέκυψε, επίσης: α) ότι τα έγγραφα έφεραν όλα τα στοιχεία που η διάταξη του άρθρου 25 επιβάλλει να αναφέρονται και β) ότι επί των εγγράφων αναφέρονται τα ονόματα των υπαλλήλων της Υπηρεσίας που ήταν αρμόδιοι για την παροχή πληροφοριών και ο αριθμός τηλεφώνων και fax. γεγονός που υποδήλωνε τη διάθεση και την ετοιμότητα της Υπηρεσίας για την παροχή κάθε διευκρίνισης που θα της εζητείτο. Υπήρξαν δε πολλές επισκέψεις εκπροσώπων των επιχειρήσεων στην Υπηρεσία και επανειλημμένες τηλεφωνικές με αυτήν επαφές.

Ενόψει των ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνουσα επί κάθε μιας από τις καταγγελλόμενες παραβάσεις του άρθρου 25 του Ν. 703/77.

α) Επιβάλλει πρόστιμο εκ δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) εις βάρος της Εταιρείας «ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ (ΕΛΛΑΣ) ΔΙΫΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ Α.Ε.» για την εκ μέρους της παντελή παράλειψη αποστολής των αιτηθέντων στοιχείων. Η προβληθείσα από αυτήν αιτιολογία ότι όμοια των αιτηθέντων στοιχείων είχαν υποβληθεί προηγουμένως σε άλλη Υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορίου ανεξάρτητα από το αναπόδεικτο του ισχυρισμού, κρίνεται μη νόμιμη.

β) Επιβάλλει πρόστιμο εκ δραχμών τριακοσίων χιλιάδων (300.000) εις βάρος της εταιρίας «ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Β.Ε.» διότι δεν απέστειλε τις ζητηθείσες συμβάσεις με εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών και αντ' αυτού απάντησε ότι δεν έχει μισθώσει αποθηκευτικούς χώρους σε εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών, στοιχείο που δεν της ζητήθηκε.

Η προβληθείσα από αυτήν αιτιολογία ότι από τη γραμματική ερμηνεία του ληφθέντος εγγράφου δεν συνεπέρανε ότι όφειλε να στείλει και τις συμβάσεις αυτές κρίνεται ανεπαρκής. Εν πάση δε περιπτώσει, αν από τη διατύπωση του εγγράφου της δημιουργήθηκαν αμφιβολίες, όφειλε να ζητήσει διευκρινίσεις από την Υπηρεσία, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα.

γ) Επιβάλλει πρόστιμο εκ δραχμών τριακοσίων χιλιάδων (300.000) εις βάρος της εταιρίας «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ Α.Ε.», διότι δεν απέστειλε όλες τις συμβάσεις της με τις εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών, αλλά μόνο τρεις που επελέγησαν αυθαίρετα από την ίδια.

Η προβληθείσα αιτιολογία, ότι οι υπόλοιπες συμβάσεις ήταν περίπου ίδιες με τις αποσταλείσες, δεν γίνεται αποδεκτή, διότι ο νόμος δεν επαφίεται την κρίση περί του είδους και του αριθμού των πληροφοριών στις ελεγχόμενες επιχειρήσεις.

δ) Επιβάλλει πρόστιμο εκ δραχμών τριακοσίων χιλιάδων (300.000) εις βάρος της Εταιρίας «ΜΟΜΠΙΛ ΟΙΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. - Εταιρία Πετρελαίων», διότι δεν απέστειλε τις συμβάσεις με τους προμηθευτές της. Η προβληθείσα αιτιολογία, περί αοριστίας του σχετικού αιτήματος, δεν γίνεται αποδεκτή, η δε επικαλούμενη υπ' αριθμ. 325/1994 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αναφέρεται σε άλλης μορφής γνωστοποιήσεις και είναι άσχετη με το κρίσιμο θέμα.

Η Επιτροπή δεν επείσθη για την ύπαρξη πλημμελειών σε ότι αφορά την παροχή πληροφοριών εκ μέρους των εταιριών ΤΕΣΑΚΟ Α.Ε. ΑΒΙΝΟΙΛ Α.Ε., ΤΟΤΑΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. και ΕΥΡΟΙΛ Α.Ε. και απορρίπτει την περί επιβολής προστίμου εις βάρος τους πρόταση της Υπηρεσίας Έρευνας, Αγοράς και Ανταγωνισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

(Αριθ. Απόφ. 260/14)

Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Ανώνυμες Εταιρείες «ΕΨΙΛΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ Α.Ε.».

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποτελούμενη από τους Γεώργιο Σκουλούδη Πρόεδρο, Ιωάννη Δρυλεράκη τακτικό μέλος, Σωτήριο Παπαμιχαήλ, Παναγιώτη Αθανάσογλου, Ιωάννα Χατζή, Νικήτα Χριστόπουλο αναπληρωματικά μέλη κωλυομένων των υπολοίπων τακτικών και αναπληρωματικών μελών συνήλθε στο γραφείο 612 του Υπουργείου Εμπορίου την 8.3.95 ημέρα Τετάρτη και ώρα 14η παρουσία και της γραμματέως της Σταυρούλας Χατζή για να αποφανθεί σύμφωνα με το άρθρο 4α του Ν. 703/1977, επί της εισήγησης της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού με την οποία προτείνεται η λήψη γνωμοδότησης για επιβολή προστίμου στις επιχειρήσεις «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ Α.Ε.» και «ΕΨΙΛΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» για το λόγο ότι οι επιχειρήσεις τούτες προέβησαν σε εκπρόθεσμη γνωστοποίηση της συγκέντρωσής τους.

Η Επιτροπή αφού άκουσε το Γενικό Εισηγητή της υπόθεσης Ελευθέριο Θωμόπουλο και αφού έλαβε γνώση των στοιχείων του φακέλλου που σχηματίστηκε από τη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού έκρινε τα εξής:

Στο προαναφερόμενο άρθρο 4α του Ν. 703/77, όπως τούτο προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1934/1991 και ίσχυε κατά την κρίσιμη περίοδο, ορίζονται τα εξής:

«1. Κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων πρέπει να γνωστοποιείται εντός μηνός, από την πραγματοποίησή της στην αρμόδια για τον ανταγωνισμό Υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορίου. 2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται γνωστοποίηση όταν: α) το μερίδιο συμμετοχής στην αγορά των αγαθών ή υπηρεσιών, που αφορά η συγκέντρωση, αντιπροσωπεύει στην Εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό τμήμα της μέχρι 10% του συνολικού κύκλου εργασιών ή β) ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4ε, δεν υπερβαίνει στην Εθνική αγορά το σε δραχμές ισόποσο των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) Ευρωπαϊκών Λογιστικών Μονάδων (ECU).

3. Υποχρεούνται σε γνωστοποίηση: α) σε περίπτωση που η συγκέντρωση αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, η καθεμία από αυτές, β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις τα

πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή ομάδες προσώπων ή επιχειρήσεων που αποκτούν έλεγχο στο σύνολο ή σε τμήματα μίας ή περισσότερων επιχειρήσεων. 4. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, μετά από γνώμη της Επιτροπής ανταγωνισμού, καθορίζεται το ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης κατ' κάθε άλλο σχετικό μ' αυτήν θέμα. 5. Ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί, μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, να επιβάλλει πρόστιμο ύψους 3% του συνολικού κύκλου εργασιών, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4ε σε περίπτωση παραλείψεως της υποχρέωσης προς γνωστοποίηση». Η τελευταία παράγραφος του άρθρου τούτου κατά το μέρος που καθιστά αρμόδιο τον Υπουργό Εμπορίου μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού να επιβάλλει πρόστιμο πρέπει να θεωρηθεί καταργημένη, καθόσον κατά την παρ. 4 του ίδιου άρθρου, όπως τούτο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 2296/95 και ισχύει ήδη από 24.2.95, κατά το άρθρο 8 του ίδιου Νόμου, η πιο πάνω εξουσία του Υπουργού Εμπορίου να επιβάλλει πρόστιμο, περιήλθε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Από τις διατάξεις τούτες προκύπτει ότι η εφαρμογή τους συναρτάται με την έκδοση της κανονιστικής απόφασης του Υπουργού Εμπορίου με την οποία και θα καθορισθεί το ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης κατά τη ρητή μνεία της διάταξης της παρ. 4. Συνεπώς εφόσον δεν έχει εκδοθεί ακόμη η κανονιστική απόφαση δεν επιτρέπεται να επιβληθεί με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου (ήδη της Επιτροπής Ανταγωνισμού), το προβλεπόμενο από την παρ. 5 του ίδιου άρθρου πρόστιμο. Κατά τη γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής οι θεσπιζόμενες πιο πάνω ρυθμίσεις, όσον αφορά την υποχρέωση γνωστοποίησης της συγκέντρωσης των επιχειρήσεων είναι λεπτομερείς και δύναται να εφαρμοσθούν αυτοτελώς. Ως εκ τούτου η παράλειψη της Διοίκησης να εκδόσει την προβλεπόμενη από την παρ. 4 κανονιστική απόφαση για τη ρύθμιση των λεπτομερικών εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου τούτου (ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης) δεν καθιστά κατά την ίδια γνώμη ανέφικτη την εφαρμογή τους (προβλ. ΣτΕ 1854/1990 ολομ., Βλ. ακόμη ΣτΕ 1611/1977, 3152/1967, 960 και 1368/1965). Κατόπιν τούτων η Επιτροπή Ανταγωνισμού κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο στις ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες «ΕΨΙΛΟΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ Α.Ε.» για το λόγο ότι οι εταιρίες αυτές γνωστοποίησαν με καθυστέρηση κατά 4 ημέρες από την καταχώρηση της εγκριτικής απόφασης της συγχώνευσής τους (δ' απορροφήσεως της πρώτης από τη δεύτερη) στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών (καταχώρηση στις 23.6.1994 και υποβολή γνωστοποίησης στην Υπηρεσία στις 27.7.94 αντί της 23.7.1994 τελευταίας ημέρας της προβλεπόμενης μηνιαίας προθεσμίας).

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

(3) (Αριθ. Απόφ. 263/16/22.5.1995)

Επιβολή προστίμου στην ΗΡΑΚΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΥΣΕΙΣ Ε.Π.Ε.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου στις 3 Μαΐου 1995 ώρα 2.00 μεταμεσημβρινή με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Γεώργιος Σκουλούδης, Πρόεδρος Διοικητικών Πρωτοδικείων.

Μέλη: Ιωάννης Δρυλλεράκης, Νικήτας Χριστόπουλος, Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος και Παναγιώτης Αθανάσσογλου.

Γραμματέας: Σταυρούλα Χαντζή.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη δεν ήταν παρόντα λόγω κωλύματος.

Θέμα της συνεδρίασεως η καταγγελία της Εταιρείας ΜΥΛΑΚΙ Ε.Π.Ε. κατά του ομίλου Εταιρειών ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ για: α) κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης στην αγορά πρακτορεύσεως πλοίων που χρησιμοποιούν το λιμάνι Μυλάκι Ευβοίας και β) για συμφωνίες στην ίδια αγορά που παρεμποδίζουν τη λειτουργία του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Η καταγγέλουσα εταιρεία παρέστη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Σταύρου Αφένδρα η δε καταγγελομένη εταιρεία ΗΡΑΚΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΥΣΕΙΣ Ε.Π.Ε. δια της πληρεξουσίου δικηγόρου της Μαρίας Γκολφινόπουλου.

Στην αρχή της συζήτησεως έλαβε το λόγο ο Γενικός Εισηγητής Ελευθέριος Θωμόπουλος ο οποίος ανέπτυξε την εισήγηση της Υπηρεσίας επί της υποθέσεως. Ακολούθως έλαβε το λόγο τόσο η καταγγέλουσα όσο και η καταγγελομένη εταιρεία, ανέπτυξαν τις απόψεις τους και έδωσαν τις πληροφορίες και τις διευκρινίσεις που ζήτησαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν τον λόγο. Στη συνέχεια η Επιτροπή συνήλθε σε διάσκεψη κατά την οποία, αφού έλαβε υπόψη της τα στοιχεία του φακέλλου, την εισήγηση της Υπηρεσίας Ανταγωνισμού και τις απόψεις που διατύπωσαν εγγράφως και προφορικά κατά τη συζήτηση οι ενδιαφερόμενοι.

Σκεφθηκε κατά το Νόμο

Επειδή με το από 26.9.1990 ιδιωτικό συμφωνητικό συστήθηκε κοινοπραξία μεταξύ της καταγγελομένης εταιρείας ΗΡΑΚΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΥΣΕΙΣ Ε.Π.Ε., μέλους του ομίλου ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ Α.Ε. και των ναυτικών πρακτορείων ΚΑΡΑΒΟΣ SHIPPING AGENCY LTD, ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε., Δ.Ν. ΜΠΟΥΚΟΣ Ο.Ε. και ΣΠΑΝ ΕΛΛΕΑΣ Ε.Π.Ε. με σκοπούς και όρους λειτουργίας, οι οποίοι περιγράφονται λεπτομερώς στην εισήγηση του Γενικού Εισηγητή και δεν αμφισβητούνται από την καταγγελομένη.

Αν και η κοινοπραξία αυτή καθ' εαυτή δεν αντίκειται κατ' ανάγκη στην παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 703/77, η παραπάνω σύμβαση εν όψει του σκοπού της αποτελεί συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, κατά την έννοια της ως άνω παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 703/77, η οποία έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό και τη νόθευση του ανταγωνισμού δεδομένου ότι υπάγει την όλη δραστηριότητα πρακτορεύσεως υπό κοινό έλεγχο και την καθοδήγηση της καταγγελομένης. Η δυνατότητα των μελών της κοινοπραξίας να διατηρούν δικούς τους πελάτες, δεν μεταβάλλει

την κατάσταση ούτε είναι δυνατόν να άρει τον χαρακτηρισμό της συμφωνίας, ως συμβάσεως που έχει ως αντικείμενο να περιορίσει ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, δηλαδή την ανεξαρτησία δράσεως και ενεργείας των εν δυνάμει ή δυνητικών ανταγωνιστών, η οποία κατ' ανάγκην καταλήγει σε καλλίτερους όρους προσφοράς υπηρεσιών και σε συμπίεση του κόστους προς το συμφέρον του καταναλωτικού κοινού και του κοινωνικού συνόλου. Τούτο δε ασχέτως του ότι κατά τους ισχυρισμούς της καταγγέλουσας Εταιρείας, οι οποίοι αναπτύχθηκαν κατά την ακροαματική διαδικασία, η ανεξαρτησία δράσεως αφορούσε τις λοιπές εργασίες, εκτός των πρακτορεύσεων που σχετιζόταν με τη διακίνηση αγαθών από και προς τον όμιλο της καταγγελομένης.

Δεν ενδιαφέρει δε εν προκειμένω, αν πράγματι περιορίστηκε ο ανταγωνισμός, όπως εσκοπείτο από την παράνομη σύμβαση, και αν ζημιώθηκε η καταγγέλουσα εταιρεία, δεδομένου ότι η επέλευση του επιδιωκόμενου αποτελέσματος δεν αποτελεί απαραίτητο παράγοντα για τη στοιχειοθέτηση της παραβάσεως της ανωτέρω διατάξεως, αφού ο νόμος, ορθώς, αρκείται στο αντικείμενο της παράνομης σύμπραξης.

Επειδή η κρινομένη σύμβαση αντιβαίνει στην παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 703/77, δεν έχει δε καν γνωστοποιηθεί στη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού, παράβαση για την οποία όμως δεν εγκαλείται η καταγγελομένη εν προκειμένω, όπως δεν εγκαλούνται και οι λοιπές συμμπράσσες επιχειρήσεις.

Επειδή η καταγγελομένη, ως συμμετέχουσα στην κοινοπραξία, διατηρούσε την κρίσιμη περίοδο, όπως προσδιορίζεται στην εισήγηση του Γενικού Εισηγητή, συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά των πρακτορεύσεων στο Μυλάκι για τις μεταφορές κάρβουνου και ταϊμέντου η δε συμπεριφορά της κατά την διάρκεια της ισχύος της κοινοπραξίας αποτελεί, σύμφωνα με τις ορθές διαπιστώσεις του Γενικού Εισηγητή, κατάχρηση της θέσεως αυτής και επομένως παράβαση του άρθρου 2 του Ν. 703/77, όπως ίσχυε κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα. Κατά τα ορθώς αναφερόμενα στην Εισήγηση του Γενικού Εισηγητή, η καταγγελομένη «είχε δύο στόχους, να διαφοροποιήσει τη μεταχείριση των πλοίων της ως προς τα έξοδα πρακτορεύσεως από τα πλοία άλλων επιχειρήσεων ναυτιλιακών και να αποκομίζει κέρδη απ' αυτήν λόγω της θέσεως του ομίλου σ' αυτή και στο κομμάτι που δεν είχε άμεση συμμετοχή με επιτυχία». Δεν έχει δε έννομη σημασία εν προκειμένω αν η καταγγέλουσα διατήρησε ή και βελτίωσε τη θέση της κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, αφού σ' αυτό διαφέρει η μονοπωλιακή κατάσταση από τη δεσπόζουσα θέση. Η τελευταία δεν εμποδίζει την ανάπτυξη ανταγωνισμού ως ένα βαθμό, πλην όμως δίνει τη δυνατότητα στην επιχείρηση που την κατέχει να συμπεριφέρεται κατά το δοκούν αγνοώντας τους όρους των υπολοίπων ανταγωνιστών, που επιβιώνουν ακριβώς λόγω των καλλιτέρων όρων τους, των οποίων όμως δεν επωφελείται η αγορά γενικώς, αποτέλεσμα για το οποίο ενδιαφέρεται ο νόμος.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 703/77, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, προ της τροποποίησης του με το άρθρο 4 παρ. 6 του Ν. 2296/95, «η Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού διαπιστούσα παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 και 2 δύναται δι' αποφάσεώς της να επιβάλλει πρόστιμον εις τας υποπεσούσας εις την παράβαση επιχειρήσεις».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε προ της τροποποίησής της με το άρθρ. 22 του Ν. 2000/91, «το επιβαλλόμενο πρόστιμον δύναται να εξιχνείται μέχρι ποσοστού 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της υποπεσούσης εις την παράβασιν επιχειρήσεως κατά το έτος καθ' ό συνετελέσθη η παράβασις ή το προηγούμενον αυτού έτους».

Επειδή η παράβαση του άρθρ. 1 παρ. 1 και άρθρ. 2 διήρκεσε καθ' όλη τη διάρκεια της ισχύος, της κοινοπραξίας ο δε κύκλος εργασιών της καταγγελομένης κατά την περίοδο αυτή ανήλθε σε 74.937.977 δρχ. σύμφωνα με τα υποβληθέντα και μη αμφισβητούμενα στοιχεία της εισηγήσεως, τούτο δε ασχέτως του θέματος αν έπρεπε να ληφθεί υπόψιν ο κύκλος εργασιών του ομίλου και ότι της καταγγελομένης εταιρείας και μόνο.

Επειδή η παράβαση είναι λίαν σοβαρή λαμβανομένου υπ' όψιν του αναμφισβητήτου χαρακτήρος της συμπτύξεως ως αντικειμένης στο άρθρ. 1 παρ. 1 του Ν. 703/77, της επιδειχθείσης αδιαφορίας της καταγγελομένης, της

συνεχίσσεώς της επί μακρό χρόνο και της εν συνεχεία εκδηλωθείσης καταχρήσεως της δεσπόζουσας θέσεως της καταγγελομένης.

Δια ταύτα

αποφαίνεται ότι το ιδιωτικό συμφωνητικό συστάσεως της κοινοπραξίας αντιβαίνει στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 703/77 και είναι άκυρο η δε δραστηριότητα της καταγγελομένης εταιρείας κατά την υπό κρίση περίοδο αποτελεί κατάχρηση της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης που διέθετε στην σχετική αγορά όπως προσδιορίστηκε στο σκεπτικό της παρούσας.

Επιβάλλει στην καταγγελομένη πρόστιμο τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 22 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
 Ταχ. Κώδικας : 104 32
 TELEX : 22.3211 YPET GR
 FAX : 5234312

Οι Υπηρεσίες του ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Λειτουργούν καθημερινά από 8.00' έως 13.00'

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Σολωμού 51 τηλ.: 52.39.762
- ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
- Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
- Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ Σολωμού 51 τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

- Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785
- Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

- Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 100. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 150, από 17 έως 24 δρχ. 200

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 50 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531

Η ετήσια συνδρομή είναι:

α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	20.000
β) » » » Β'	»	40.000
γ) » » » Γ'	»	10.000
δ) » » » Δ'	»	40.000
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	25.000
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	10.000
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	5.000
η) » » » Δελτ. Εμπ. & Βιομ. Ιδ.	»	10.000
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	3.000
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	210.000
ια) Για όλα τα Τεύχη εκτός ΤΑΕ-ΕΠΕ	»	110.000

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512

Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοήθειας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)

Δρχ.	1.000
»	2.000
»	500
»	2.000
»	1.250
»	500
»	250
»	500
»	150
»	10.500
»	5.500

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320